

AUGLÝSING

16

10. febr.

um milliríkjasamning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar
um gagnkvæma veitingu mæðrahjálpar.

Hinn 20. júlí 1953 var í Reykjavík undirritaður milliríkjasamningur ásamt lokabókun milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma veitingu mæðrahjálpar.

Forseti Íslands undirritaði fullgildingarskjal Íslands að samningnum hinn 22. janúar 1954.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 10. febrúar 1954.

Kristinn Guðmundsson.

Magnús V. Magnússon.

Fylgiskjal.

Milliríkjasamningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar
um gagnkvæma veitingu mæðrahjálpar.

Forseti lýðveldisins Íslands, Hans Hátign konungur Danmerkur, forseti lýðveldisins Finnlands, Hans Hátign konungur Noregs og Hans Hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa komið sér saman um að gera með sér milliríkjasamning um gagnkvæma veitingu mæðrahjálpar, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Forseti lýðveldisins Íslands:

Forsætis- og félagsmálaráðherra Steingrím Steinþórsson.

Hans Hátign konungur Danmerkur:

Vinnu- og félagsmálaráðherra Poul Sørensen.

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Félagsmálaráðherra Vieno Simonen.

Hans Hátign konungur Noregs:

Félagsmálaráðherra Aaslaug Aasland.

Hans Hátign konungur Svíþjóðar:

Félagsmálaráðherra G. E. Sträng,

sem, að fengnum nauðsynlegum umboðum, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi:

1. gr.

Samningsríkin skuldbinda sig til þess að veita konu, sem dvelst í landinu og er ríkisborgari í einhverju hinna samningsríkjanna, mæðrahjálp í samræmi við ákvæði þessa samnings.

Kona, sem ekki er sjálf ríkisborgari í landinu, en er eða hefur verið gift ríkisborgara hlutaðeigandi lands, nýtur samkvæmt samningi þessum sama réttar og ríkisborgari samningsríkis.

16 Sú kona, sem áður hefur átt ríkisfang í einhverju samningsríkjanna og hefur 10. febr. ekki öðlzt ríkisfang í neinu öðru ríki, skal enn fremur njóta sama réttar og ríkisborgari samningsríkis.

2. gr.

Með mæðrahjálpi er í samningi þessum átt við þá hjálp, með viðaukum, sem almennt er látin konum í té vegna meðgöngu eða barnsfæðingar, samkvæmt gildandi félagsmálalöggjöf hlutaðeigandi ríkis.

3. gr.

Um skilyrði fyrir rétti til mæðrahjálpar samkvæmt samningi þessum, gilda ákvæði dvalarlandsins um veitingu mæðrahjálpar til þess eigin ríkisborgara.

Samningurinn tekur ekki til fólks, sem er í utanríkisþjónustu samningsríkjanna.

4. gr.

Dvalarlandið skal standa straum af öllum kostnaði við mæðrahjálpi samkvæmt samningi þessum.

5. gr.

Samningur þessi skerðir ekki rétt hvers einstaks samningsríkjanna til þess að gefa út almennar reglur um rétt erlendra manna til dvalar í hlutaðeigandi landi. Slíkar reglur mega þó ekki opna leið til þess að sniðganga samning þenna.

6. gr.

Hlutaðeigandi stjórnarvöld samningsríkjanna — í Svíþjóð félagsmálastjórnin að því er tekur til mæðrahjálpar og annars lífeyrisstjórnin — skulu semja um þau nánari ákvæði, sem teljast nauðsynleg í sambandi við framkvæmd samnings þessa.

7. gr.

Samning þenna skal fullgilda og fullgildingarskjölunum komið til varðveislu í skjalasafni utanríkisráðuneytis Íslands svo fljótt sem unnt er.

Samningurinn gengur í gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að liðnir eru tveir almanaksmánuðir frá þeim degi, er fullgildingarskjölin voru afhent.

8. gr.

Vilji eitthvert samningsríkjanna segja upp samningi þessum, skal það tilkynna íslenzku ríkisstjórninni það skriflega, en hún skal tafarlaust skýra hinum samningsríkjunum frá tilkynningunni og á hvaða degi hún hafi borizt henni í hendur.

Uppsögnin gildir aðeins fyrir það land, sem segir samningnum upp, og gildir hún frá og með 1. janúar þess árs, sem hefst að liðnum a. m. k. sex mánuðum frá því að íslenzka ríkisstjórnin tók við tilkynningunni um uppsögnina.

Samninginn skal varðveita í skjalasafni íslenzka utanríkisráðuneytisins, og staðfest afrit af honum skal utanríkisráðuneytið senda ríkisstjórnnum allra hinna samningsríkjanna.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir sig undirritað samning þenna.

Gert í Reykjavík í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, en að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland, en hinum fyrir Svíþjóð, hinn 20. júlí 1953.

Steingr. Steinþórsson.

Aaslaug Aasland.

G. E. Sträng.

Poul Sørensen.

Vieno Simonen.

LOKABÓKUN

16

10. febr.

Í sambandi við undirritunina í dag á samningnum milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma veitingu mæðrahjálp, hafa umboðsmennirnir lýst yfir því, sem hér fer á eftir:

Það hefur verið tilætlun samningsríkjanna að koma á jafnræði með eigin ríkisborgurum hvers ríkis og ríkisborgurum hinna samningsríkjanna, að því er snertir þau framlög, sem af hálfu hins opinbera eru veitt þeim, sem rétt eiga til mæðrahjálp.

Til skýringar á því, hve viðtækur þessi samningur er, hafa samningsríkin tilkynnt, að samkvæmt núgildandi lögum falli eftirtaldar greiðslur undir samninginn:

Á Íslandi:

Styrkur samkvæmt lögum nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, 34. gr. 1. og 4. málsg., sbr. lög nr. 1 12. janúar 1952, upphaf 10. greinar, enn fremur fæðingarstyrkur eða dvalarkostnaður á sjúkrahúsi eða fæðingarstofnun samkvæmt lögum nr. 104 30. desember 1943, 33. gr., 4. töluliður

Í Danmörku:

Hjálp samkvæmt lögum nr. 119 frá 15. marz 1939, um mæðrahjálparsstöðvar, eins og þeim er breytt með lögum nr. 150 frá 30. marz 1942 og lögum nr. 112 frá 23. marz 1948.

Hjálp samkvæmt lögum nr. 85 frá 31. marz 1937, um varnir gegn heilsuleysi og dauða ungbarna, sbr. lög nr. 107 frá 13. marz 1943 og lög nr. 44 frá 20. febrúar 1948.

Hjálp samkvæmt lögum nr. 472 frá 1. október 1945, um heilsuvernd barnshafandi kvenna, eins og þeim er breytt með lögum nr. 182 frá 20. maí 1952.

Hjálp samkvæmt lögum nr. 236 frá 30. apríl 1946, um lækniiskoðun barna.

Hjálp samkvæmt lögum nr. 362 frá 4. júlí 1946, um mjólkurstyrk.

Í Finnlandi:

Styrkur samkvæmt lögum frá 13. júní 1941, um mæðrahjál.

„Mæðravernd“ samkvæmt lögum frá 31. marz 1944, um héraðsljósmaður.

Upplýsingar, ráðleggingar og hjál, sem ráðleggingarskrifstofum sveitarfélaga fyrir mæðra- og barnavernd er skylt að láta mæðrum og börnum í té samkvæmt lögum frá 31. marz 1944, um ráðleggingarskrifstofur sveitarfélaga um mæðra- og barnavernd.

Í Noregi:

Hjálp samkvæmt lögum um barnaframfærslu (lög um framfærslu barna) nr. 2 frá 10. apríl 1915.

Í Svíþjóð:

Mæðrastyrkur samkvæmt tilskipun frá 11. júní 1937, um mæðrastyrk.

Mæðrahjálp samkvæmt tilskipun frá 11. júní 1937, um mæðrahjál.

Varnarráðstafanir til handa mæðrum og börnum búsettum í Svíþjóð, samkvæmt tilskipun frá 15. júní 1944, um ríkisstyrk til varnarráðstafana varðandi mæður og börn.

Ókeypis læknaðómar samkvæmt tilskipun frá 22. júní 1939, um ókeypis afhendingu varnarlyfja til tiltekinna kvenna og barna, og tilskipun frá 15. júní 1944, um ókeypis afhendingu læknaðóma til tiltekinna kvenna vegna sjúkdóma, sem orsakast af því, að þær eru barnshafandi.

16 Ljósmaðrahjálpið samkvæmt tilskipun frá 30. júní 1943, um skipun héraðsljós-
10. febr. maðra o. fl.

Fæðingarhjálp í stofnunum, sem eru starfræktar eða styrktar af ríkinu.
Umönnun á ungarnaheimilum eða maðraheimilum, sem styrkt eru af ríkinu.

Lokabókun þessi gengur í gildi samtímis ofangreindum samningi og skal hafa sömu verkanir og ná til sama tíma og hann.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn allra samningsríkjanna undirritað loka-
bókun þessa.

Gert í Reykjavík í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, en að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland, en hinum fyrir Svíþjóð, hinn 20. júlí 1953.

Steingr. Steinþórsson. Aaslaug Aasland. G. E. Sträng.

Poul Sørensen. Vieno Simonen.

17

2. marz

AUGLÝSING

um viðskiptasamning milli Íslands og Finnlands.

Hinn 20. febrúar 1954 var undirritaður í Helsinki samningur um viðskipti milli Íslands og Finnlands.

Samningurinn gildir frá 1. febrúar 1954, að þeim degi meðtöldum, til 31. janúar 1955. Ef hvorugur aðili segir upp samningnum fyrir árslok 1954, framlengist hann sjálfkrafa um eitt ár.

Samkvæmt samningnum er gert ráð fyrir, að heildarverðmæti útflutnings og innflutnings á samningstímabilinu nemi samtals um 2.4 milljónum sterlingspunda.

Helztu útflutningsvörurnar frá Íslandi eru saltsild, gærur, garnir, fiskmjöl, þorskalýsi, skreið, freðfiskur og freðsild.

Helztu útflutningsvörur frá Finnlandi til Íslands verða timbur, staurar, krossviður, þilplötur, pappírsvörur, tunnustafir, grasfræ, gúmmískófatnaður, járnvörur o. fl.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 2. marz 1954.

Kristinn Guðmundsson.

Magnús V. Magnússon.